

bånd og gruppearbejde og på den måde ved brug af alternative virkemidler nå ind til patienterne.

Der findes også i dag læger og ildsjæle, der har brugt mange kræfter på at forske inden for området og også produceret noget materiale, men at der bliver lavet noget i H:S, noget i Ribe og en smule i Glostrup, er ikke tilstrækkeligt. Her er brug for at samle alle gode kræfter, og det vil det her center kunne hjælpe med.

Vi står over for en kæmpeudfordring inden for sundhedsområdet, og det haster med at få koordineret den indsats, der allerede laves, så vi kan få udbygget både kvaliteten og omfanget for at forhindre, at så mange medborgere bliver alvorligt syge.

Karin Nødgaard (DF):

Jeg har med interesse læst forslaget og har noteret mig ønsket om at etablere et center for etniske minoriteter og sundhed. De bemærkninger, der følger forslaget, er ikke uvæsentlige for at tilgodese den stadig større gruppe af borgere med anden etnisk baggrund end dansk.

Jeg mener også, at det er vigtigt at have fokus på de årsager og virkninger, der er i forbindelse med denne gruppes sundhed. Men jeg må også klart slå fast, at det er mindst lige så vigtigt, at der er fokus på alle andre borgeres helbred og sundhed. Det mener jeg bør hænge sammen. Det er et forkert skridt at tage at skille nogle etniske befolkningsgruppers sundhedstilstand ud og fokusere på disse isoleret set i et separat oprettet center.

I Danmark er der desværre mange problemer med sundhedstilstanden for flere grupper i befolkningen, så vel etniske danskere som borgere med anden etnisk baggrund end dansk. Jeg mener, at der bør laves et samlet billede af dette, for at vi kan se, hvilke initiativer der bør tages.

Kl. 17.20

Dansk Folkeparti mener ikke, at det er vejen frem at oprette et center som skitseret. Det vil være bedre at lave noget med nogle ideer fra beslutningsforslaget inden for de eksisterende forskningsinstitutioner og måske afsætte ressourcer til yderligere forskning i nogle af de sygdomme, som ses i stigende antal, f.eks. diabetes 2, som også af andre nævnes som et af problemerne. Diabetes er ikke en sygdom, som kun ses blandt udlændinge, den ses også i stigende grad blandt danskere.

Det vil klart være at foretrække, at der forskes i, hvordan der kan forebygges og helbredes for

hele nationen frem for for en udvalgt befolkningsgruppe. Og i forbindelse med satspuljeforhandlingerne blev der afsat penge til at styrke informationen i særlige befolkningsgrupper om forskellige livsstilssygdomme; sygdomme, som jeg helt klart anerkender er ganske alvorlige i dagens Danmark.

Der, hvor der ofte opstår problemer, er i kommunikationen mellem sundhedspersonalet og de etniske minoriteter. Her vil det være oplagt at afsætte ressourcer, så personalet uddannes til forståeligt – på dansk – at formidle viden og forstå de kulturforskelle, der måtte være, når de møder de forskellige minoriteter. Fra lægelig side er det også nævnt, at bedre information er vejen frem.

Jeg tror godt, vi alle er klar over, at der er forskel på vores baggrund, og at nogle grupper er sværere stillet end andre, men jeg mener, det er vigtigt, at vi for at få alle integreret bør se på befolkningen som en helhed og ikke opsplitte den.

Som forslaget er udformet på nuværende tidspunkt, kan Dansk Folkeparti ikke støtte det.

Helle Sjelle (KF):

Forslaget om oprettelse af Center for Etniske Minoriteter og Sundhed er da på mange måder positivt. Det er naturligvis altid glædeligt, når nogle ønsker at forbedre sundheden og leveforholdene for dele af befolkningen. Det er et initiativ, enhver umiddelbart kan bakke op om, for hvem ønsker ikke, at vi alle er sunde og raske og i det store og hele har det godt?

I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne gøre vores til at sikre, at vi også i fremtiden kan have et velfungerende sundhedssystem, som imødekommer alle borgeres behov. Det er en sag, som står højt på vores dagsorden. Vi ønsker det bedste for den enkelte, hvad enten det drejer sig om forebyggelse eller behandling.

Som samfund er man naturligvis nødt til at tage hensyn til mange forskellige befolkningsgrupper, når man taler om sundhed og forebyggelse. Indvandringen til Danmark fordrer på den måde, at vi tager et særligt hensyn til de etniske gruppers kulturelle, sociale og sundhedsmæssige forhold.

Når vi i Det Konservative Folkeparti alligevel ikke kan støtte forslaget, hænger det sammen med den indsats, der efter vores opfattelse allerede gøres på området. Der gøres allerede meget for at fremme sundheden og forebyggelsen blandt de etniske minoriteter, og vi mener derfor